

Енглендеръ. Най-напредъ тръбва да пуснемъ машината съ най-голѣма бързина, защото има опасностъ да не ни стигне единъ турски параходъ, пъленъ съ войска, който оставихме въ Силистра. Освенъ това, при по-бързо каране нѣма опасностъ да заседнемъ въ пѣсъка. Съветвамъ Ви също да свалите знамето, понеже сърмата и коприната блестятъ на слънцето и може да го забележатъ турските стражи отъ брѣга. А за да не блестятъ оржията, ще опънемъtentata. Сега всѣки на работа! Щомъ ще бѫдемъ приятели, азъ съмъ длъженъ да Ви помогамъ въ всичко, до край... (Капитанът поздравява, двамата съ Ботевъ мълчаливо си стискатъ ръжата. После всѣки се спушта въ трескава работа).

Ботевъ (помага на момчетата — нѣкому да нагласи пушката, другиму да си поправи чантата и торбата съ хлѣба, нѣкого учи да пълни пушката, другого гали по главата като баща, насърдчава, учи, сочи съ рѣка българския брѣгъ). Ето! Още малко и ние слизаме на нашата благословена земя! Тамъ братята ни ожидаютъ за помощъ! Ето зеленитъ брѣстове на Козлодуй...

Кафеджията на парахода: Войводо! Момчета! Азъ съмъ копривщенецъ! Ето, черпя всички ви, събрахъ колкото кафе и захаръ имамъ! (Разнася на всички кафета).

(Единъ старъ турчинъ се хвърля на колѣне предъ Ботева).

Турчинътъ. Ефенди! Това имамъ, това ти давамъ...
(Подава часовникъ и пръстенъ, като иска да цѣлуне рѣжата му).

Ботевъ. Ние сме тръгнали да се боримъ за права и свобода на своя народъ, а не да убиваме и грабимъ. Скрий си, ефенди, часовника и бѫди спокоенъ. А на вашите хора разкажи, че комитите сѫ бабаитъ на бойното поле, а не надъ беззащитнитъ!

Турчинътъ. Богъ да ти дава животъ и здраве, челеби!

(Келнерите носятъ пития и закуски, черпятъ юнаци, а келнерите помагатъ съ игла и конецъ да поправятъ недошито, скъсано, покъчата, лъвчета и пр. Двама коватъ знамето на една пъстра върлина).

Енглендеръ. Наближаваме! Бѫдете готови... (Къмъ моряците, които мѣрятъ съ дълги пръти водата). Дълбоко ли е?

Моряци отъ предната частъ. Вода добра...

Енглендеръ (презъ тржбата, съобщава на машиниста). Gutes Wasser. Vorwärts!

Войновски (събира момчетата, нареджа ги по десетъ на редица. Отдѣля имъ десетникъ на всѣки редъ. Пѣтницитъ любопитно наблюдаватъ. Момчетата се разпръсватъ да събиратъ нѣщата си).

Моряцитъ. Вода добра.

Енглендеръ (по тржбата). Gutes Wasser. Vorwärts!

Ботевъ (отива къмъ него). Ето, на това място искали да спремъ! Стигнахме вече! (Пѣтници и моряци се трупатъ край тѣхъ).

Ботевъ. Мирно! Строй се! (Момчетата се наредждатъ въ стройни редици). Войновски, знамето! (Войновски подава знамето).